

Udskriftsdato: 19. december 2025

2008/1 BSF 48 (Gældende)

Forslag til folketingsbeslutning om revision af kravene til udøvelse af vagtvirksomhed

Ministerium: Folketinget

Fremsat den 18. november 2008 af Karen Hækkerup (S), Anne-Marie Meldgaard (S) og Flemming Møller Mortensen (S)

Forslag til folketingsbeslutning

om revision af kravene til udøvelse af vagtvirksomhed

Folketinget pålægger regeringen at fremsætte et forslag, der gennemgående reviderer reglerne om vagtvirksomhed, herunder således, at der indføres skærpede krav til godkendelsen af vagter, der beskæftiger sig med værditransporter, og således, at der fuldt ud stilles de samme autorisations-, godkendelses- og uddannelsesmæssige krav til offentlig vagtvirksomhed og vagtvirksomhed, der udøves i privat regi.

Bemærkninger til forslaget

Reglerne, der regulerer vagtvirksomhedsområdet, er med undtagelse af mindre ændringer ikke væsentligt revideret de seneste 20 år. Det er forslagsstillernes opfattelse, at reglerne på området trænger til en gennemgribende revision. Formålet med forslaget er bl.a. at mindske risikoen for grove røverier mod værditransporter, der flere gange har vist sig at være gennemført på baggrund af insiderviden. Endvidere har forslaget til hensigt at ligestille vagtvirksomhed i privat regi med vagtvirksomhed i offentligt regi, således at offentlig vagtvirksomhed skal underlægges de samme krav til godkendelse, autorisation og uddannelse, som gælder for privat vagtvirksomhed.

Gældende ret

Vagtvirksomhed reguleres i dag af lovbekendtgørelse nr. 149 af 16. marts 1999 og bekendtgørelse nr. 1564 af 20. december 2007 om vagtvirksomhed.

Loven finder imidlertid kun anvendelse på ikke-erhvervsmæssig vagtvirksomhed og vagtvirksomhed, der udøves af statslig eller kommunal myndighed, i det omfang dette bestemmes af justitsministeren, jf. lovens § 1, stk. 2.

Den, der udøver vagtvirksomhed eller indgår en aftale herom, skal have autorisation dertil, og personalet skal være godkendt til ansættelse i virksomheden. Det er rigspolitiet, der meddeler autorisationer, mens politidirektøren i den politikreds, hvor vagtvirksomhedens hovedkontor er beliggende, meddeler godkendelser af personalet.

Efter § 3, stk. 1, nr. 6, i lov om vagtvirksomhed er en autorisation bl.a. betinget af, at ansøgeren ikke er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udøve vagtvirksomhed. Det er endvidere en betingelse, at ansøgeren gør det antageligt, at vedkommende vil kunne udøve vagtvirksomhed på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen, jf. § 3, stk. 1, nr. 7. For autorisation af en vagtvirksomhed betales 5.000 kr., jf. lovens § 12, stk. 1.

I medfør af lovens § 7, stk. 3, nr. 1, kan en godkendelse af en person til ansættelse i en vagtvirksomhed bl.a. nægtes, hvis ansøgeren ved dom er udelukket fra at udøve vagtvirksomhed, jf. straffelovens § 78, stk. 2. En godkendelse kan endvidere nægtes, hvis den pågældende i stilling eller erhverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil udøve hvervet på forsvarlig måde, jf. § 7, stk. 3, nr. 2.

Det fremgår af lovens § 14, at en autorisation af en vagtvirksomhed eller en godkendelse af en person kan tilbagekaldes, hvis indehaveren af en autorisation eller en ansat har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget overtrædelse af vilkår for autorisationen eller godkendelsen eller af bestemmelser fastsat i henhold til loven. Tilbagekaldelse af en autorisation eller en godkendelse kan endvidere ske, hvis betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 7, eller § 7, stk. 3, nr. 2, for meddelelse af autorisation eller godkendelse ikke længere er til stede.

Efter vagtvirksomhedsbekendtgørelsens § 9 skal den, der udfører vagtvirksomhed, have gennemført et grundkursus for vagtfunktionærer eller en tilsvarende uddannelse.

Det følger af vagtvirksomhedsbekendtgørelsens § 26, at erhvervsmæssig vagtvirksomhed, der udøves af en statslig eller kommunal myndighed, i et vist omfang er omfattet af vagtvirksomhedslovens og bekendtgørelsens regler. Der stilles således de samme uddannelsesmæssige krav til statslige og kommunale vagtvirksomheder, der udøver erhvervsmæssig vagtvirksomhed, som gælder for private vagtvirksomheder, jf. bekendtgørelsens § 9, jf. § 26, stk. 2.

Vagtvirksomhed, der udøves af en statslig eller kommunal myndighed, er imidlertid undtaget fra kravene om autorisation til den, der udøver vagtvirksomhed, og godkendelse af vagtvirksomhedens personale.

Revision af regelsættet

Lov om vagtvirksomhed, som trådte i kraft den 1. januar 1987, er med undtagelse af mindre ændringer ikke revideret siden lovens ikrafttræden. Det er forslagsstillernes opfattelse, at reglerne på området trænger til en gennemgribende revision, herunder navnlig med hensyn til godkendelses-, autorisations- og uddannelseskravene.

Godkendelse og autorisation m.v.

I en tid, hvor brugen af vagtfunktioner stiger i det offentlige, og hvor privatansatte og offentligt ansatte vagtfunktionærer samarbejder, bl.a. ved afløsning i ferier og lign., forekommer det efter forslagsstillernes opfattelse ulogisk, at ikke alle offentligt ansatte, der udfører vagtvirksomhed, er omfattet af de samme krav som privatansatte vagter.

I dag er vagtvirksomhed, som udføres i kommunalt eller statsligt regi, ikke omfattet af de autorisations- eller godkendelseskrav, som gælder for private vagtselskaber og deres ansatte. Efter forslagsstillernes opfattelse bør vagtvirksomhed, der udøves af en statslig eller kommunal myndighed, underlægges de samme krav til autorisation og godkendelse som private vagtvirksomheder.

Et særligt problem udgør røverier mod værditransporter, som ofte viser sig at være gennemført på grund af insiderviden. Det er forslagsstillernes opfattelse, at der med henblik på at undgå et sådant misbrug af insiderviden bør stilles strengere krav til autorisationen og godkendelsen af virksomheden og personalet, når der er tale om denne form for vagtvirksomhed, end når der er tale om sædvanlige former for vagtvirksomhed.

En autorisation kan erhverves for 5.000 kr. Mange af de etablerede vagtselskaber kommer aldrig for alvor i gang eller lukker hurtigt med offentlig og privat gæld. Det foreslås derfor, at det stilles krav om sikkerhedsstillelse ved autorisation med henblik på at imødegå, at firmaer, som ikke er bæredygtige, dannes.

En vagt skal være i besiddelse af et legitimationskort under udførelsen af sit arbejde. Legitimationskortene, som udstedes af rigspolitichefen, er tilknyttet de enkelte vagtvirksomheder. Hvis en vagt skifter arbejde, skal han således have udstedt et nyt legitimationskort, hvilket naturligvis tager tid og indebærer, at den pågældende vagt ikke kan påbegynde sit nye arbejde, før han eller hun har modtaget det nye legitimationskort. Forslagsstillerne finder, at legitimationskortet i stedet skal være knyttet til den enkelte vagt, således at vagten kan medbringe kortet til en eventuel ny arbejdsplads.

Kontrol

Endvidere er det forslagsstillernes opfattelse, at den kontrol med vagtselskaber og ansatte, der udøves i dag, ikke er tilstrækkelig effektiv. Det bør således i højere grad sikres, at en godkendt vagt, der efter godkendelsen bliver dømt for et relevant strafbart forhold, straks efter sin dom får tilbagekaldt sin godkendelse.

Uddannelse

Det foreslås, at reglerne ændres således, at såvel privatansatte som offentligt ansatte vagter skal opfylde de samme uddannelseskrav, også når der er tale om ikke-erhvervsmæssig vagtvirksomhed, der udføres i statsligt eller kommunalt regi.

Uddannelsen af vagtfunktionærer skal sikre, at vagtfunktionæren ved nøjagtigt, hvilke beføjelser vedkommende har, og særligt, hvilke beføjelser vagtfunktionæren ikke har. Vagtfunktionæren er ikke en myndighedsperson og har ikke samme eller lignende beføjelser som politiet. Af hensyn til borgernes retssikkerhed er det væsentligt, at vagtpersonalet kender begrænsningerne i sin varetagelse af opgaver.

Borgernes retssikkerhed var baggrunden for at indføre uddannelseskrav, og det er for forslagsstillerne svært at finde en logisk argumentation for, at samme behov ikke skulle eksistere inden for det offentli-

ge. Det er betænkeligt, at der stilles krav om uddannelse for selvstændig, privat vagtvirksomhed, mens tilsvarende krav ikke fuldt ud rettes mod statslige og kommunale myndigheders vagtvirksomhed.

Herudover finder forslagsstillerne, at uddannelsen i højere grad bør tilpasses den opgave, som vagtfunktionæren skal varetage. Forskellige stillinger som eksempelvis nattevagter, chauffører på pengetransporter og ansatte på en kontrolcentral stiller meget forskellige krav til den ansatte vagtfunktionær, og disse forskellige behov bør imødekommes med en dertil tilpasset uddannelse. Forslagsstillerne finder endvidere, at der bør indføres en obligatorisk efteruddannelse for vagtfunktionærer, og at det således bør være et krav, at godkendte vagter løbende deltager i sådanne kurser.

Det skal understreges, at forslaget kun retter sig mod offentlige vagtfunktioner og dermed ikke omfatter ikke-erhvervsmæssig vagtvirksomhed som eksempelvis vederlagsfrit tilsyn med en naboejendom under beboerens fravær samt tilfælde, hvor en virksomheds ansatte fører tilsyn med eget område.

Skriftlig fremsættelse

Karen Hækkerup (S)::

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om revision af kravene til udøvelse af vagtvirksomhed.

(Beslutningsforslag nr. B 48).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.